

2025 –perspective de viitor cu privire la război și pace Ce va fi?



„Temerile cu privire la un al Treilea Război Mondial au luat amploare după ce Putin a amenințat că Moscova ar putea folosi arsenalul nuclear dacă ar fi supusă unui atac cu rachete non-nucleare fabricate în Vest”.

Titluri similare au apărut în jurnalele lunii noiembrie 2024 după ce americanii și britanicii au permis Ucrainei să utilizeze rachete de croazieră cu rază lungă de acțiune asupra Rusiei. Ucraina a lovit cu astfel de rachete depozitate de muniție și centre de comandă rusești. Rusia a răspuns cu noua sa rachetă balistică hipersonică Oreshnik care a lovit

orașul ucrainean Dnipro. La televiziunea rusă, Putin a avertizat Occidentul că această rachetă este de neoprit și poate fi încărcată cu focos nuclear. El a subliniat că Rusia ar putea recurge

Cuprins:

- 2025 –perspective de viitor cu privire la război și pace. Ce va fi?
- Trump, victorios. Ce urmează?
- Grecia, Persia și Israel. Relevanța uimitoare a Bibliei în evenimentele actuale
- Semnele Vremurilor

la astfel de arme împotriva acelor țări NATO care permit ca armele lor să fie folosite de Ucraina împotriva obiectivelor militare din interiorul Rusiei.

Donald Trump declara moderatorului Joe Rogan într-un interviu acordat în luna noiembrie: „Se știe faptul că există profeți care leagă sfârșitul lumii de Orientul Mijlociu”.

Care este impactul acestor evenimente asupra viitorului umanității? Rasa umană va fi în stare să comită ultimul act de nebulie care să ducă la extincție? Sau, probabil, spectrul distrugerii în masă va îndrepta omenirea spre pace? Trump are dreptate când afirmă că prorocii Bibliei leagă sfârșitul lumii de un război în Orientul Mijlociu?

Biblia are multe de spus cu privire la războaie și scenariul zilelor din urmă. Când ucenicii l-au întrebat pe Isus care vor fi semnele revenirii Sale, el a răspuns:

Veți auzi de războaie și vești de război: vedeți să nu vă înspăimântați, fiindcă toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății și, în unele locuri, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumă. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.

(Matei 24:6-8)

Isus descrie cum ***Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății.***

Cuvântul pentru „neam” în greacă este „*ethnos*” care înseamnă popor, etnie. Este vorba de conflicte interne sau războaie civile între rase, naționalități sau religii. ***O împărăție împotriva altei împărății*** implică lupte între blocuri de națiuni sau războaie mondiale. De asemenea, el spune că atunci când

vei vedea că aceste lucruri încep să se întâmple, acesta nu este sfârșitul, ci ***începutul durerilor***. Astfel va începe un interval de timp care va aduce „Necazul cel mare” care precede revenirea Domnului. Expresia „***începutul durerilor***” se referă la durerile femeii aflate în travaliu, o expresie folosită deseori în profețiile biblice, asociată cu evenimentele zilelor de pe urmă.

Când femeia intră în travaliu, ea trece printr-o serie de dureri, contracții, care se întăresc pe măsură ce se apropie nașterea pruncului. Acest proces este ireversibil, odată început, nu mai poate fi oprit până la naștere. Exact așa este în lumea de azi. Pe măsură ce trece timpul, cu cât ne apropiem de a Doua Venire a Domnului Isus Hristos, se întăresc unele evenimente, o dată declanșate nimeni nu le va mai putea opri. O altă caracteristică este fericirea femeii la nașterea pruncului dorit. Pentru cei care doresc revenirea Domnului Isus, pentru cei care veghează și așteaptă venirea Sa, la revenirea Domnului toate evenimentele triste se vor transforma într-o mare bucurie.

Când vor începe „durerile”?

Au început deja? Dacă nu, sfârșitul ar putea fi oarecum departe. Însă, dacă au început deja, sfârșitul acestei perioade este mult mai aproape. Există o părere că ***vremea durerilor*** ar fi început la primul conflict global, adică Primul Război Mondial (1914-18) care a antrenat țări din Europa, Orientul Mijlociu, America de Nord și Imperiul Britanic și care a dus la pierderea a 20 de milioane de vieți. Acest război a creat condițiile care au modelat următoarele conflagrații: Revoluția Rusă (comunistă) din 1917, Declarația Balfour din 1917 și Tratatul de la Versailles din 1919.

Revoluția Rusă a dat naștere Uniunii Sovietice, pregătind terenul pentru Războiul Rece dintre URSS și aliații NATO care avea să domine a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Declarația Balfour a fost un eveniment important pentru restaurarea unui stat evreiesc în Palestina, după ce britanicii au preluat controlul asupra Palestinei și Ierusalimului de la Imperiul Otoman turc. Declarația a reprezentat un pas major în restaurarea statului evreiesc Israel pe fondul războaielor ulterioare cu vecinii săi care au urmărit nimicirea statului Israel.

Tratatul de la Versailles, acordul postbelic semnat între Germania și puterile aliate, a impus sancțiuni severe Germaniei învinse. Acest sentiment umilitor a creat premisele ascensiunii lui Hitler și a pus în mișcare cel de-al Doilea Război Mondial (1939-45) cu urmări devastatoare soldate cu 60 de milioane de morți și uciderea în Holocaust a 6 milioane de evrei.

Din cel de-al Doilea Război Mondial a apărut Războiul Rece și divizarea Est-Vest a Europei plasând NATO și aliații săi împotriva lumii comuniste conduse de Uniunea Sovietică și China. Între timp, ambele părți au dezvoltat arme de distrugere în masă, iar planeta s-a aflat în mijlocul amenințării cu un război nuclear în criza rachetelor cubaneze din 1962. Au mai existat războaie și revoluții pe tot cuprinsul lumii, urmate de exodul refugiaților. Se estimează că aproximativ 200 de milioane de oameni au murit în războaiele secolului al XX-lea.

Ce se întâmplă acum?

Procesul început în secolul 20 continuă și în zilele noastre. Războiul din Ucraina este rezultatul diviziunii dintre est și vest, unde NATO și occidentul se confruntă cu Rusia susținută de China, Iran și Coreea de Nord. Nu este exclus ca o invazie chineză a Taiwanului să declanșeze un război cu forțele americane și aliații lor din regiune. Și nu numai atât, forțele revoluționare islamice produc conflicte și terorism în numeroase țări din lume, mai ales în Orientul Mijlociu și Africa. Războaiele civile au afectat milioane de oameni cu precădere din zone aflate în Africa cum ar fi Sudan și Congo. Conflictul din Israel a trecut la un alt nivel în urma luptelor din Gaza și Liban și a încercărilor repetate ale Iranului și a împuneriilor săi de a nimici Israelul.

Necazul cel mare

În profeția lui Isus despre semnele venirii Sale, „**durerile**” menționate în Matei 24:6-8 se vor înteți la sfârșitul „Necazului cel Mare”, ultimii șapte ani de mare strâmtorare pe pământ:

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar pentru cei aleși, zilele acelea vor fi scurtate. (Matei 24:21-22)

Cu alte cuvinte, va fi o perioadă atât de îngrozitoare că, fără intervenția directă a lui Dumnezeu, pe pământ, viața ar pieri. Acest timp de strâmtorare va culmina cu a doua venire a Domnului Isus Hristos. De data aceasta, El va veni cu toată puterea și slava lui Dumnezeu,

va pune capăt sistemului global actual și va aduce pacea pe pământ.

Capitolele 6-19 din Cartea Apocalipsei prezintă detalii despre ceea ce se va întâmpla în această perioadă. Această secțiune din Apocalipsa începe cu cei „patru călăreți ai Apocalipsei”. Primul călăreț apare pe un cal alb. El este Anticristul care preia puterea asupra națiunilor, oferind lumii o pace înșelătoare. Al doilea călăreț vine pe un cal roșu:

Și a ieșit un alt cal, roșu ca focul, iar călărețul lui a primit puterea să ia pacea de pe pământ, astfel încât oamenii să se înjunghie unii pe alții. Al treilea călăreț pe un cal negru aduce foamete, iar al patrulea călăreț pe un cal gălbui aduce moartea în masă:

Și li s-a dat putere asupra unui sfert din pământ să ucidă cu sabia și foametea și moartea și cu fiarele pământului. (Apocalipsa 6:8)

Un sfert din populația pământului (în prezent aproximativ 8 miliarde de oameni) va fi ucisă în aceste dezastre.

Scenariul apocaliptic se regăsește și în textele profețiilor evreie, Ezechiel 38-39 - Războiul lui Gog și Magog, Ioel 2-3 și Zaharia 12-14 - ultima bătălie pentru Ierusalim. Armaghedonul, conflictul final profețit în Apocalipsa 16 și 19, îl va aduce înapoi pe Mesia care va pune capăt războiului și va domni pe pământ în împărăția Mesianică timp de 1000 de ani, cu pace și dreptate. Vezi Isaia 2:1-4, Apocalipsa 19-20.

Dar Israelul?

Statul Israel a fost înființat în 1948 când s-a împlinit visul sionist de revenire a evreilor în patria Israel, un loc de adăpost din calea persecuției. Atunci s-a împlinit profeția biblică care a prezis

revenirea în Israel a evreilor exilați în națiunile lumii. Trump spune pe bună dreptate că în prorociile biblice revenirea evreilor în Israel este un semn cheie al sfârșitului veacului, nu al sfârșitului lumii. Biblia arată că Mesia se va întoarce pentru a salva Israelul și lumea de la nimicire și pentru a-Și așterne domnia pe pământ, după bătălia finală asupra Ierusalimului. Acestea sunt doar câteva din multitudinea de profeții care indică o restaurare a Israelului și întoarcerea poporului evreu în Ierusalim, la finalul acestui veac:



Ieremia 31.10:

Ascultați Cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: „Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.”

Ezechel 36.24:

Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră.

Luca 21.24 Isus relatează:

Ei (poporul evreu) vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.

Tentativele repetate ale națiunilor vecine de a șterge de pe fața pământului Israelul au dus la războaie pentru acest

teritoriu în anii 1948-1949, 1967 și 1973, împlinind astfel cuvintele din Psalmul 83:4:

„Veniți”, zic ei, „să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!” În toate aceste războaie, Israelul a ieșit intact și învingător.

O perioadă de pace va preceda sfârșitul?

Pe lângă o înmulțire a numărului de războaie și necazuri, Biblia mai arată că va exista o scurtă perioadă de „pace și liniște” înainte de revenirea lui Mesia.

Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare. (1Tesaloniceni 5:3)

În situația actuală, pe plan global este foarte posibil ca națiunile să avanseze în această direcție.

Donald Trump are un plan pentru a pune capăt războiului rusesc din Ucraina și a conflictului din Orientul Mijlociu. Președintele ucrainean Zelenski se arată dispus să cedeze Rusiei unele teritorii din Ucraina în schimbul păcii dacă NATO va fi de acord să apere Ucraina de alte agresiuni rusești. Rusia a suferit pierderi soldate cu aproximativ 800.000 de morți și răniți, precum și pierderi uriașe de echipamente. Economia rusă este într-o situație grea, rubla se devalorizează, iar inflația a dus la scăderea simțitoare a nivelului de trai. Așa că nu este exclus ca și Putin să cedeze la unele dintre cerințe pentru a încheia un acord de pace, mai ales că va păstra teritoriile cucerite în Ucraina.

De la atacul Hamas din 7 octombrie 2023, Israelul a reușit cu succes neutralizarea focarelor inamice. Forțele

Hamas din Gaza au fost nimicite, puterea Hezbollah din Liban s-a diminuat, iar influența malignă a Revoluției Islamice din Iran a slăbit. O încetare a focului în Liban a împins Hezbollah înapoi dincolo de râul Litani din Liban, limitându-i astfel capacitatea de a ataca din nou Israelul.

În același timp, Israel a pierdut din susținerea globală datorită bombardamentelor din Gaza și Liban și a suferinței intense a poporului palestinian.

Numeroși israeliți sunt epuizați de război și ar dori un acord de pace. Și tabăra arabă este istovită de lupte și ar dori un trai mai bun, fără războiul nesfârșit cu Israelul și fără luptele permanente dintre facțiunile musulmane care se războiesc între ele. Iranul este grav afectat de evenimentele recente, iar acasă, regimul islamic a devenit din ce în ce mai nepopular. Brusc, Siria a făcut implozie prin declanșarea unei revoluții care s-a aliniat cu profeția din Ieremia 4:23-26.

În Cartea lui Daniel citim despre un legământ (un acord de pace) încheiat pentru o perioadă de o săptămână (adică șapte ani) între Israel și vecinii săi. În Daniel 9.27 citim:

El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână (care înseamnă șapte ani), dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.

Președintele Trump a adus pe masa negocierilor revizuirea propunerilor sale de pace din 2020 dintre Israel și națiunile arabe, numite Acordurile Avraamice. Se pun mari speranțe în implicarea Arabiei Saudite într-un acord de pace cu Israelul ca rezolvare generală a problemelor din

Orientul Mijlociu. Cu câteva zile înainte de alegerile din SUA, nouăzeci și patru de națiuni s-au reunit la Riad, Arabia Saudită, cu scopul de a ajunge la un acord de **pace pe o perioadă de șapte-zece ani** între Israel și palestinienii. Atât Israelul, cât și America au trimis reprezentanți la această reuniune, denumită Alianța Globală.

Saudiții cer Israelului să fie de acord cu soluția celor două state, adică înființarea unui stat palestinian în Cisiordania și Gaza, care să garanteze securitatea statului Israel. Saudiții au indicat că, atâta timp cât va exista un mecanism de lucru, vor lua în considerare adoptarea unui asemenea acord.

Israelul consideră că un asemenea stat palestinian independent ar deveni o rampă de lansare a unor atacuri ce ar viza distrugerea statului evreu. O altă problemă majoră rămâne statutul Ierusalimului. Israelienii susțin că Ierusalimul trebuie să rămână capitala nedivizată a Israelului. Palestinenii vor ca partea de est a Ierusalimului să fie capitala lor, adică locurile sfinte biblice ce includ Orașul Vechi. Muntele Măslinilor, locul unde se va întoarce Isus, ar urma să fie preluat de ei.

Potrivit Bibliei, în zilele de pe urmă va exista o problemă cu privire la statutul Ierusalimului, care va angaja toate națiunile.

lată, voi preface Ierusalimul într-un potir de amănire pentru toate popoarele de pământ și chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului. În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui. (Zaharia 12:2-3)

Aceasta înseamnă că statutul Ierusalimului va afecta popoarele din

jur (evrei și arabi), ONU și marile puteri mondiale (cu alte cuvinte, toate națiunile pământului).

Un eventual acord de pace pe linia lui Daniel 9:27 citat mai sus, va fi de scurtă durată. Cel care face acest legământ este menționat în versetul anterior (9:26) - „printru care va veni” - o referire la acest personaj sinistru Antihrist, care va ferma omenirea cu o mare înșelăciune la sfârșitul zilelor. (Vezi Daniel 7:19-28, 8:23-26, 11:36-45). La mijlocul acestei perioade (după trei ani și jumătate) acest anti-Mesia va călca legământul și va aduce ***urâciunea pustiirii care stă în Locul Sfânt***, moment care va declanșa perioada finală a Necazului cel Mare, profețită de Isus în Matei 24:15-22. Bătălia finală de la Armaghedon va precede întoarcerea lui Mesia la Ierusalim, pe Muntele Măslinilor, de unde El va proclama pacea lumii. (Isaia 2:1-4, Zaharia 14).

De data aceasta, Isus va reveni nu smerit și umil ca la prima Sa venire când a împlinit profețiile despre *Robul durerii obișnuit cu suferința* când a purtat păcatul lumii (Isaia 53). El va reveni plin de slava lui Dumnezeu, având la dispoziția sa toată puterea lui Dumnezeu. El va pune capăt forțelor satanice care au împins lumea în războaie și necazuri (Apocalipsa 19:19-20,3). Va fi un eveniment cosmic care va afecta cerul și pământul:

Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. (Matei 24:29-30)

Apoi toate popoarele se vor aduna înaintea Lui (Matei 25:31-46 „la judecata

oilor și caprelor”). Oile (oamenii mântuiți) vor intra în împărăția mesianică și vor domni cu Isus pe pământ timp de 1000 de ani în pace și dreptate. Caprele (oamenii nemântuiți) vor fi aruncate de pe pământ și vor aștepta judecata finală de la Marele Tron Alb (Apocalipsa 20).

După cei 1000 de ani de domnie a lui Mesia pe pământ și după un ultim act de răzvrătire din partea Satanei, va veni sfârșitul lumii, când Dumnezeu va dizolva pământul și universul prezent și va crea unul nou. Cei care sunt răscumpărați vor merge în cer pentru veșnicie, iar cei care sunt pierduți vor merge în iad. (2 Petru 3, Apocalipsa 20-21).

Așadar, ce poți face?

Asigură-te că ai un loc garantat în lumea nouă, pocăiește-te de păcatele din viața ta și roagă-te Domnului să te mântuiască și să-ți dea viață veșnică prin credința în Yeshua / Isus, Mesia al lui Israel și Mântuitorul lumii.

În Luca 21.25-28 Isus a spus că înainte de revenirea Sa va fi o situație grea, de mare suferință pe pământ:

Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi clătinate.

Originalul grecesc pentru ***strâmtorare printre neamuri*** este cuvântul **aporie** care înseamnă „fără ieșire”. Cu alte cuvinte, va fi o criză mondială fără soluții, care va semăna în oameni teama de viitor. Când toate acestea vor fi gata să se întâmple, Isus a spus celor care cred în El:

Să priviți în sus și să vă ridicați capetele, că izbăvirea voastră este aproape.

Cu alte cuvinte, aceste evenimente care se întâmplă sunt un semn că trăim în zilele premergătoare revenirii Domnului Isus Hristos. Vor urma zile de mare încercare pe pământ, dar cei care cred în Evanghelie au ***nădejdea revenirii Domnului***. El va mântui pe toți cei care cred în El și îi va duce într-un loc sigur în evenimentul cunoscut sub numele de ***Răpirea Bisericii***. Acest eveniment este descris în mai multe texte din Biblie, inclusiv Matei 24, unde Isus spune că ***unul care este luat și celălalt care este lăsat***.

În 1Tesaloniceni 4.15-18 citim:

lată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

Răpirea Bisericii va fi un eveniment absolut supranatural în care toți credincioșii mântuiți în Isus Hristos vor fi luați din lume într-un tărâm în care vor fi cu Domnul și vor primi trupuri noi de slavă, care nu vor cunoaște boala sau moartea (1Corinteni 15). Vor fi cu El pe vecie. Apoi Domnul cu sfinții săi (credincioșii) vor reveni pe pământ când El va prelua controlul. Dumnezeu va avea atunci ultimul cuvânt în istoria acestei planete, când Domnul Isus Mesia va domni pe

pământ 1000 de ani și va aduce buna Nouă Ordine Mondială a lui Dumnezeu. Oamenii vor trăi o viață lungă cu îndestulare, fără războaie și tiranie (Isaia 2, Isaia 11, Psalmul 72, Apocalipsa 20). Toți oamenii răscumpărați din epocile trecute până în prezent vor fi duși în ceruri noi și pe pământ nou, unde vor fi pentru totdeauna cu Dumnezeu în slavă. (2 Petru 3, Apocalipsa 21-2). Aceasta este speranța noastră, reuniunea dorită cu nerăbdare din mijlocul întinericului spiritual care acoperă pământul. Aceasta este nădejdea binecuvântată a adevăratului credincios Domnului Isus:

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând

fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărâdelege și să-și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune. (Tit 2:11-14)

Te îndemn dar, nu amâna, asigură-te că vei avea parte de această experiență incredibilă, crede Evanghelia și pocăiește-te de păcatele tale:

V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.

(1Corinteni 15:3-4)

Trump, victorios. Ce urmează?

Arhiepiscopul Carlo Maria Viganò (un catolic conservator și principalul oponent al Papei Francisc) a salutat victoria lui Donald Trump în alegerile din SUA, ca fiind „o intervenție divină împotriva criminalei Noii Ordini Mondiale” îndemnând credincioșii să se roage pentru reușita lui Trump în demontarea „statului paralel”.

Viganò făcea referire la proiectele de tipul Marea Resetare a Forumului Economic Mondial și Agenda 30 a ONU. Yuval Harari, un lider marcant al Forumului Economic Mondial, a declarat că victoria lui Trump ar fi o „lovitură mortală” pentru programul lor numit Marea Resetare. Aceste proiecte vizează manipularea acordurilor internaționale,

cum ar fi Acordul privind Schimbările Climatice, Pactul ONU privind migrația, Tratatul OMS privind pandemia. De asemenea, lucrează la implementarea monedelor digitale ale băncii centrale pentru alinierea politicilor economice și sociale ale națiunilor la o autoritate globală centrală.

O parte vitală a agendei este „conectivitatea digitală” și stabilirea unui Pact Digital Global, care va crea o rețea uriașă de persoane conectate digital cu entități, dispozitive și obiecte, dirijată de cei care conduc sistemul.

Aceasta este ceea ce a vizat Forumul Economic Mondial în raportul său „Deblocarea tehnologiilor pentru obiectivele globale în 2020”.



Un ID digital este o piatră de temelie în această activitate și este privit, printre altele, ca mijloc de reducere a sărăciei.

Sistemul de identificare digitală este activ deja în două dintre cele mai populate țări de pe pământ, China, cu sistemul său de *Scor de credit* și în India cu cardul său *Aadhaar*.

Programul MAGA (Make America Great Again) al lui Donald Trump pune „America pe primul loc” și se opune proiectelor globaliste. El este sceptic cu privire la agenda schimbărilor climatice și posibil să nu dea mare importanță acordurilor internaționale pe această temă și pe alte probleme, afirmând suveranitatea americană și punând pe primul loc interesul național.

El este împotriva ideii monedelor digitale ale băncii centrale și a eforturilor Rusiei și Chinei și alianței BRICS de a elimina dominația dolarului american din comerțul mondial. Pentru cei care lucrează la acest proiect, ascensiunea lui Trump la putere este văzută ca un dezastru căruia i se vor opune la toate nivelurile.

În același timp, Trump se confruntă cu slujba grea de a reface economia SUA cu datoria sa masivă de 36 de trilioane de dolari și creșterea prețurilor care afectează întreaga societate.

Unii au prezis că planul lui Trump de a crește tarifele în încercarea de a

stimula industria americană va eșua și va afecta și mai mult economia americană.

De fapt, întreaga lume dezvoltată are probleme economice, inclusiv UE, Marea Britanie, China, Rusia și Japonia. Deci am putea fi martorii unui eșec total al economiei mondiale.

Dacă se va întâmpla acest lucru, ar putea intra în joc „Pactul ONU pentru viitor” lansat în septembrie 2024. Acesta vizează înființarea unui nou „organism de vârf” responsabil de întregul sistem financiar, condus de G20, Consiliul Economic și Social al ONU și de șefii instituțiilor financiare internaționale.

Acest lucru ne-ar aduce înapoi la programul globalist de guvernare mondială și ar reprezenta eșecul MAGA.

Pe termen scurt, însă, Trump a obținut o victorie uluitoare. Tim Stanley a scris în Daily Telegraph:

„America este acum țara lui Trump, în război cu progresismul, granițele deschise, birocratiile internaționale, net zero, jihadismul, aventurismul militar și mass-media de stânga. Vechea ordine este moartă, nu va fi reînviată niciodată. Alegătorii cer o reprimare a criminalității. Ei nu vor imigrație ilegală în masă, chiar dacă ei înșiși sunt imigranți.

Ei cred în visul american și s-au săturat de dezgustul de sine anti-occidental al Partidului Democrat, de lipsa sa de voință de a lupta eficient împotriva islamismului și a extremismului absurd din campusuri, de normalizarea instigării la ură a antisemitismului, de agitația sa anti-meritocratică, de negarea realității biologice atunci când vine vorba de sex (adică impunerea homosexualității și transsexualității în societate).”

În cartea sa „**That Hideous Strength – how the West was Lost**” Melvyn Tinker analizează modul în

care corectitudinea politică, marxismul cultural și agenda woke s-au infiltrat în instituțiile societății occidentale. Ei au impus idei și stiluri de viață care sunt împotriva învățăturilor biblice până acolo încât creștinii care iau atitudine împotriva acestor învățături își pun în pericol cariera, libertatea și viața.

Această ideologie a recurs la „strategia Gramsci” de preluare a puterii în instituțiile noastre. Gramsci a fost un marxist italian care și-a dat seama că filozofia lui Marx despre revoluția comunistă care răstoarnă capitalismul nu se poate aplica în societățile occidentale. Prin urmare, el a propus ca „progresiștii” să preia controlul asupra instituțiilor statale, a sistemului educațional, a mass-mediei, a serviciului public, a dreptului și a profesiei juridice, a guvernului, a sistemului judiciar și chiar a poliției.

Odată ajunși la putere, ei exercită „toleranță zero” față de ideile contrare, care sunt în general etichetate ca fiind de extremă dreaptă sau fasciste.

Ca urmare, oamenii sunt intimidați să se supună și le este frică să vorbească atunci când propaganda homosexuală este impusă copiilor, bărbații biologici care pretind că au avut o schimbare de sex participă la sporturile feminine, iar alții sunt făcuți să se simtă vinovați pentru istoria și cultura lor care trebuie aruncate la coșul de gunoi al „rasismului instituțional”.

Președintele Trump nu are timp de toate aceste prostii și dorește să le elimine din universități și din sistemul educațional, adică să elimine ceea ce se numește influența „statului paralel” asupra societății. Trump susține valorile tradiționale ale familiei creștine, se opune avortului la cerere și agendei LGBT. El este și împotriva asaltului

asupra Israelului care se manifestă acum în societatea occidentală.

În timpul mandatului său de președinte a mutat ambasada SUA la Ierusalim, manifestându-și susținerea pentru Israel care consideră că Ierusalimul este capitala nedivizată a statului.

De asemenea, a încurajat Acordurile Abraham prin care țările arabe au încheiat acorduri de pace cu Israelul. El și-a declarat intenția de a susține Israelul în acest mandat și de a lucra la un plan de pace care să garanteze securitatea Israelului.

Prin urmare, unii creștini entuziaști susțin că victoria lui Trump este un triumf pentru creștinismul fundamentalist, mai ales pentru mișcarea creștină pro-Israel din SUA.

Rabinul mesianic Jonathan Cahn a făcut o profeție în cadrul unei reuniuni a liderilor religioși din Atlanta, spunând:

„Președinte Trump, v-ați născut în lume pentru a fi o trâmbiță a lui Dumnezeu, un vas al Domnului în mâinile lui Dumnezeu... Dumnezeu te-a ales să răstorni cultul Americii pentru Baal. Legea Roe versus Wade prin care milioane de copii au fost sacrificați... America va atinge din nou măreția numai dacă America se va întoarce la Dumnezeu. Tu vei fi vasul pe care Dumnezeu l-a ales să aducă înapoi America pentru a-și împlini menirea în istorie și pentru a schimba lumea”.

Un articol din NBC News a citat persoane importante care au susținut mișcarea de restaurare a Americii ca națiune creștină. Ei au sărbătorit victoria lui Trump ca o împlinire a profeției și un pas cheie în planul lui Dumnezeu de a inaugura o nouă eră de „stăpânire creștină în întreaga lume”. Dutch Sheets,

un autointitulat apostol, a spus că victoria lui Trump este o „a treia mare trezire” – ceea ce el și alți credincioși spun că va fi o renaștere globală a credinței creștine fervente în întreaga lume.

Comentând aceste tendințe, Matthew Taylor a declarat:

„Trump are acum capacitatea de a pretinde nu numai un mandat democratic, ci și un mandat divin. Și există mulțimi de creștini americani gata să îmbrățișeze acest narativ și să certifice teologic, moral și spiritual orice hotărâște să facă Trump”.

Aceasta este o atitudine periculoasă, deoarece Donald Trump este un politician al cărui istoric denotă un caracter complicat, asemenea multor politicieni. El nu se identifică ca creștin, deși își are meritele lui în apărarea valorilor creștine conservatoare.

Unii dintre susținătorii lui Trump sunt adepții „Noii Reforme Apostolice”, o învățătură care susține că venirea Domnului va fi precedată de o mare revigorare a creștinismului care va domina chiar și puterea politică. Dimpotrivă, Biblia ne învață că la sfârșitul veacului acesta vor veni la putere forțe anticristice, care vor suprima pe oamenii credincioși, așa cum observăm în Apocalipsa 13.

Din perspectivă biblică, putem spune cu siguranță că victoria sa nu va duce la un triumf global al creștinismului legat de revenirea Domnului. În lume apar noi

crize, mai ales în domeniul economic, pe care nici guvernele de stânga nici cele de dreapta nu le pot rezolva.

Prorociile arată că Antihristul va veni cu mari promisiuni de pace (vezi articolul anterior) și cu schimbări drastice în sistemul economic global care vor înlesni un sistem de control dictatorial (Apocalipsa 13:16-18). Pacea nu va dura și lumea se va cufunda în etapa finală de război, dictatură și mare necaz (Matei 24:21-22, Apocalipsa 6-19).

La un moment dat, în tot acest proces, va avea loc Răpirea Bisericii când adevăratul Mântuitor Isus Hristos, va veni să-Și ia la Sine pe credincioșii Lui (1 Tesaloniceni 4-5), înainte de a veni din nou pe pământ cu toată puterea și slava (Matei 24:30).

Atunci împărățiile acestei lumi devin împărăția Dumnezeului nostru și a lui Mesia Său / Hristos și El va împărăți în vecii vecilor
(Apocalipsa 11:15).

Între timp, noi trebuie să apărăm adevărul și neprihănirea și să facem cunoscut mesajul evangheliei slăvite a singurului nostru Domn și Mântuitor Isus Hristos.

Grecia, Persia și Israel Relevanța uimitoare a Bibliei în evenimentele actuale

Biblia este o carte unică ce cuprine profeții care, fie s-au împlinit, fie se împlinesc sau sunt pe cale să se împlinească. Nu există nici o altă carte care să conțină astfel de informații. Numai Dumnezeu, care cunoaște sfârșitul de la început putea da profeților, slujitorilor Săi, o asemenea lumină asupra evenimentelor viitoare.

Aceste proorocii sunt consemnate în cuvântul lui Dumnezeu și sunt mărturie a adevărului cuvântului lui Dumnezeu.

Cartea lui Daniel conține unele dintre cele mai remarcabile profeții din Biblie, oferind detalii despre ascensiunea și căderea imperiilor după robia poporului Israel în Babilon dintre anii 598 și 538 î.Hr. Profețiile lui Daniel sunt atât de detaliate și specifice încât scepticii au crezut că au fost scrise de un autor ulterior, în jurul anului 165 î.Hr. Cu toate acestea, textul în sine consemnează că aceste profeții i-au fost date profetului Daniel după momentul în care a fost dus de la Ierusalim la Babilon ca rob, în jurul anului 605 î.Hr. până în momentul căderii Babilonului în mâinile invadatorilor medo-persani în 540 î.Hr.

Profeția din Daniel 8 a fost dată „în al treilea an al regelui Belșațar”, cu alte cuvinte în ultimii ani ai Imperiului Babilonian, chiar înainte de a fi răsturnat de mezi și perși (așa cum este consemnat în Daniel 5). Capitolul 8 introduce tema

războaielor grecilor și perșilor și a venirii Anticristului (Daniel 8:23-26) pe care o vom analiza mai târziu în acest articol.

Capitolul 9 prezintă una dintre cele mai remarcabile profeții despre venirea adevăratului Mesia Yeshua / Isus Hristos.

După căderea Babilonului, profetul a înțeles citind cuvintele profetului Ieremia că cei 70 de ani de robie evreiască în Babilon se apropiau de sfârșit (Ieremia 25:1-12, 29:10-14). Așa că s-a rugat lui Dumnezeu să se îndure de poporul Său, să le ierte păcatele și să le permită să părăsească Babilonul pentru a merge la Ierusalim (Daniel 9:1-19). Dumnezeu i-a trimis apoi prin îngerul Gabriel vestita profeție a celor „șaptezeci de săptămâni” (Daniel 9:20-27).

Această profeție descrie în detaliu evenimentele care urmau după revenirea evreilor în Ierusalim, reconstruirea Ierusalimului și a „sanctuarului” (al doilea Templu) „în vremuri tulburi” (9:25). Profeția s-a împlinit întocmai în evenimentele descrise în cărțile lui Ezra și Neemia. În zilele celui de-al Doilea Templu, „unsul” Mesia urma să vină și va fi **nimicit, dar nu pentru el însuși.**

Daniel 9:26 indică faptul că moartea lui Mesia va fi de folos altora, care se potrivește cu profeția lui Isaia despre **Mesia, robul durerii obișnuit cu suferința: El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu** (Isaia 53.8)

Daniel 9 continuă:

**Poporul unui domn care va veni
va nimici cetatea (Ierusalim) și Sfântul
Locaș (Templul din Ierusalim)**

Deci ordinea evenimentelor este următoarea:

1. Mesia vine și va suferi de dragul altora.

2. Ierusalimul și Templul urmau să fie dărâmate.

Isus a venit și a împlinit prima parte a acestui verset murind pe cruce ca jertfă pentru păcatul lumii și înviind din morți în a treia zi, după cum este descris în Evangheliile din Noul Testament.

Patruzeci de ani mai târziu, în anul 70, romanii au dărâmat Ierusalimul și Templul, după revolta eșuată a evreilor împotriva Romei. Versetul 27 continuă să descrie un eveniment care urma să aibă loc mult timp mai târziu, când „prințul care va veni”, cel revelat în Noul Testament ca anti-Mesia, va semna un fals legământ (acord) de pace în ultimele zile ale acestui veac.

Profeția lui Cyrus

În Daniel 10:1 citim:

În al treilea an al lui Cyrus, regele Persiei, un mesaj i-a fost revelat lui Daniel.

Este extrem de interesantă referirea la Cyrus. Profetul Isaia, care a trăit cu mult înainte de robia evreilor în Babilon, a profetizat nu numai că evreii vor fi luați în robie, dar se vor întoarce în țara lui Israel și vor reconstrui Templul din Ierusalim (Isaia 44:24-45:13). Cel care va face acest lucru este numit Cyrus:

(Domnul) spune despre Cyrus: El este păstorul Meu și va împlini toată plăcerea Mea, spunând Ierusalimului:

"Vei fi zidit", și templului: "Temelia ta va fi pusă" (44:28).

Capitolul 45 continuă să descrie pe Cyrus ca fiind unsul lui Dumnezeu, profetind modul în care va cucerii Babilonul și va ajuta poporul evreu ca popor ales al lui Dumnezeu ca să ajungă în Ierusalim.

Potrivit istoricului evreu Josephus, Daniel a luat sulul lui Isaia și l-a prezentat lui Cyrus care a fost atât de impresionat să-și vadă numele scris într-o profeție care fusese dată cu aproximativ 150 de ani în urmă, încât a mers mai departe și a scris decretul pentru revenirea iudeilor:

Așa vorbește Cyrus, împăratul perșilor: Domnul Dumnezeu cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-l zidesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeu lui să fie cu el și să se suie la Ierusalim, în Iuda, și să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim. Oriunde locuiesc rămășițe din poporul Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere și vite, pe lângă daruri de bunăvoie pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim! (Ezra 1:2-4)

În afară de acest act de binefacere față de poporul evreu, Cyrus cel Mare este cunoscut pentru decretul său privind drepturile oamenilor din popor, inscripționate pe Cilindrul lui Cyrus, care se află în prezent la British Museum.

Aceasta este considerată de mulți a fi prima cartă a drepturilor omului din lume. El a eliberat sclavii, a declarat că toți oamenii au dreptul să-și aleagă propria religie și a stabilit principii de egalitate rasială.

Războaiele perșilor și grecilor

În Daniel 8, *profetul primește revelații* de la Dumnezeu cu privire la viitorul imperiului persan.

Într-o viziune a văzut că ***într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt și cel mai înalt a crescut cel din urmă. Am văzut cum berbecul împunea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână, ci el făcea ce voia și a ajuns puternic.*** (Daniel 8:3-4).

Lui i se dă interpretarea acestei viziuni. Berbecul îi reprezintă pe regii mezilor și perșilor, iar țapul este regatul Greciei. Capra are un corn mare (simbol al puterii) care va fi apoi rupt și „patru regate se vor ridica din acea națiune, dar nu prin puterea ei”. (8:19-22).

Istoria antică arată că totul s-a petrecut exact așa cum a fost profețit. Imperiul persan s-a răspândit la nord, sud și vest, devenind cel mai mare imperiu pe care l-a văzut lumea până atunci. A cucerit Grecia în 480 î.Hr., dar după contraatacul grecilor a fost respins. O sută de ani mai târziu, Alexandru cel Mare și-a început campaniile cucerind întreaga regiune din Macedonia până în Egipt, apoi din Damasc până în Iudeea în drumul său spre Persia.

Potrivit lui Iosephus, când Alexandru a venit la Ierusalim, Marele Preot i-a arătat o copie a profeției lui Daniel care l-a încurajat să creadă că va reuși să-i învingă pe perși. A reușit și a luat în stăpânire imperiul persan într-una dintre cele mai remarcabile campanii militare din istorie. Pe lângă simbolul țapului din



capitolul 8, grecilor li s-a atribuit legătura cu leopardul, un alt simbol menționat în Daniel, capitolul 7 și arată rapiditatea cu care avea să se extindă acest imperiu.

Daniel 8:8 profețește că puterea țapului va fi zdrobită și împărăția lui va fi împărțită în patru centre de putere (vezi și Daniel 11:3-4).

După cucerirea acestor vaste teritorii, Alexandru a murit la vârsta de 33 de ani în Babilon. Imperiul său a fost apoi împărțit între patru dintre generalii săi. Acest lucru a dus la preluarea controlului asupra zonei din jurul Siriei, iar Ptolemeu și urmașii săi au luat Egiptul.

Israelul se afla între Siria și Egipt, motiv pentru care a devenit o scenă de conflict în confruntarea dintre acești doi regii rivali. Daniel 11 descrie amănunțit războaiele împăraților din nord (Siria) și ale împăraților din sud (Egipt).

Între 175-164 î.Hr. regele Antioh al IV-lea a venit din Siria pentru a prelua controlul asupra Iudeii și Ierusalimului. (ntr. Imperiul *Seleucid* sau *Sirian-Grecesc* a fost unul din statele elenistice succesoare ale imperiului creat de Alexandru cel Mare).

El a devenit marele asupritor al iudeilor și, în termeni biblici, reprezintă tipologia regelui plin de cruzime revelat de Daniel 8:23 (Antihristul).

El s-a înălțat deasupra lui Dumnezeu, atribuindu-și însușiri divine, numindu-se

„Epifane” (ilustrul, cel iubit de zei). Evreii l-au numit „Epimanes”, adică nebunul.

El a cerut să fie venerat ca un zeu, a interzis închinarea la Dumnezeu în Templu. Acest împărat a ridicat o statuie și un altar dedicat lui Zeus, a sacrificat un porc pe altarul Templului și a pângărit și distrus sulurile Torei, împlinind profeția lui Daniel cu privire la „urâciunea pustiirii”. El i-a persecutat și i-a ucis pe cei care au rămas credincioși Domnului.

După o vreme, Împăratul Antioh al IV-lea a fost alungat de la putere de Dumnezeu prin răscoala Macabeilor.

Evreii macabei au curățat și au rededicat Templul Domnului, eveniment consemnat în cărțile Macabeilor și sărbătorit de evrei până în ziua de azi la Hanuca.

Aceste evenimente sunt descrise amănunțit în profeția lui Daniel, cu o exactitate atât de mare încât scepticii spun că profețiile din Daniel au fost scrise după evenimentele menționate și nu cu 350 de ani mai înainte. Dar Dumnezeu cunoaște finalul de la început și a descoperit aceste lucruri lui Daniel cu mult înainte ca ele să se întâmple.

În același mod, El a revelat evenimentele actuale în profețiile despre zilele din urmă scrise cu 2000 de ani în urmă și chiar mai devreme.

Influența lui Alexandru și a grecilor

Alexandru nu a fost interesat doar de cuceririle militare, ci a vrut să răspândească ideile, filozofia, știința și limba greacă, care la acea vreme erau cele mai avansate din lume. El a cucerit orașul Alexandria (întemeiat de Alexandru cel Mare în 332 î.H. în Egipt) care a devenit un centru important de cultură și învățătură pentru lumea antică,

cu o imensă bibliotecă de documente extrem de valoroase.

Biblioteca a fost incendiată mai târziu, o pierdere incalculabilă pentru înțelegerea lumii antice. Greaca a devenit limba comună (lingua franca) a lumii antice (așa cum este engleza astăzi). Biblia ebraică – Septuaginta- a fost tradusă în greacă la Alexandria în secolul al III-lea î.H. pregătind cadrul în care Evangheliile și Noul Testament au fost scrise în greacă. Ca urmare, mesajul lui Mesia consemnat în Evanghelie s-a răspândit peste întreg teritoriu al Imperiului Roman.

Gândirea și ideile grecilor au avut un impact uriaș asupra Imperiului Roman, de aceea în multe privințe romanii au apreciat influența elenilor asupra lumii antice și nu numai.

Conceptul de democrație a apărut în Atena, dând naștere ideii unui fel de guvern reprezentativ ales de oameni pentru a le apăra interesele. Grecii au promovat și filozofia umanistă, descrisă succint de filosoful Protagoras (490-420 î.H): „Omul este măsura tuturor lucrurilor”.

Aristotel (384-322 î.H.) preda faptul că ființele umane sunt inerent morale, spre deosebire de perspectiva biblică a păcatului originar.

Lui Heraclit (535-470 î.H.) i se atribuie aforismul „Totul curge, nimic nu rămâne neschimbat”. El a mai afirmat: „Nici un om nu poate să intre în apa aceluiași râu de două ori, deoarece nici râul și nici omul nu mai sunt la fel”.

Această permanentă schimbare se adaugă unei filozofii umaniste unde nu există absoluturi, adică totul este relativ. După cum apa din pârâu invariabil se schimbă, tot așa valorile și ideile trebuie să se adapteze unei lumi în schimbare, supusă ideii că „omul este măsura tuturor

lucrurilor". În acest mod, omul devine propriul său dumnezeu, nu mai are nevoie de îndrumare sau de supunere față de o putere superioară.

Biblia, în schimb, ne învață:

Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți. (Maleahi 3:6).

În Biblie, Dumnezeu este singura sursă a adevărului și a dreptății și El este stânca, iar lucrările lui sunt desăvârșite. (Deuteronomul 32:4).

Isus ne-a spus să ne clădim viața doar pe stânca neschimbătoare a credinței în Dumnezeu și a ascultării de cuvântul Său (Matei 7:24-25) nu pe filozofiile schimbătoare ale omului.

În zilele noastre domină umanismul și viziunea greacă asupra lumii, cu o filozofie centrată pe om, viziune opusă cuvântului revelat de Dumnezeu în Biblie. Umanismul, cu valorile sale morale relative și contestarea poruncilor lui Dumnezeu a devenit spiritul dominant în Occident, influențând chiar și biserica mărturisitoare. În Zaharia 9:13 există verset în care Domnul spune:

voi scula pe copiii tăi, Sioane, împotriva copiilor tăi, Grecio! Te voi face ca sabia unui viteaz! - o reflectare a conflictului dintre umanismul grec și valorile iudeo-creștine bazate pe Biblie în societatea occidentală de astăzi.

Evenimente actuale din Israel în relație cu grecii și perșii

În cartea Daniel vedem că profețiile care s-au împlinit cu privire la greci și perși, care au avut o influență mare asupra poporului evreu, se împletesc cu profețiile despre un viitor conflict din jurul Israelului ce va urma în zilele de pe urmă.

În acest amestec apare un personaj sinistru, descris ca un „corn mic” (Daniel 7:8), un regele cu „trăsături feroce” (Daniel :23) un „prințul care va veni” (Daniel 9:26) și regele care „face după voia sa” (Daniel 11:36-37).

Toate aceste denumiri se referă la conducătorul malefic cunoscut sub numele de Fiara, Omul Păcatului sau Antihristul, în profețiile Noului Testament. Există o legătură între acesta și conducătorul îngrozitor menționat în Daniel 8:9-12, pe care l-am identificat deja în acest articol ca fiind Antiochus Epifanes, regele seleucid care a asuprit Israelul în perioada Macabeilor.

Astăzi vedem că după înființarea statului Israel în 1948, poporul evreu este restaurat pentru a doua oară în istoria Israelului.

În 1967, după Războiul de Șase Zile, evreii și-au lărgit granițele în Iudeea și Samaria (Cisiordania) cu centrul în Ierusalim. Prin aceasta, ei au împlinit profețiile străvechi despre dispersia și revenirea poporului în patria Israel, mai întâi ca stat, dar și spiritual, după proorocia din Ezechiel 36:24-28

Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.

Acest eveniment este legat de revenirea lui Mesia. Isus a profetizat

nimicirea Ierusalimului din 70 d.Hr. și împrăștierea poporului evreu în națiuni, apoi a spus:

Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor. (Luca 21:24)

Întoarcerea poporului evreu în patrie și la Ierusalim este legată de evenimentele din zilele de pe urmă și de întoarcerea lui Mesia când își va salva poporul și va domni în Ierusalim în împărăția mesianică, aducând pacea în lume.

Perșii și grecii de astăzi

Biblia profețește o perioadă de mare necaz care va avea loc în întreaga regiune, cu un război între Israel și vecinii săi. Războiul va fi generat de dreptul la proprietate asupra teritoriului, Ierusalimul fiind motivul conflictului care va afecta întreaga omenire. Deja, este limpede că Israelul se află în mijlocul unui astfel de conflict care îi implică pe perși (Iranul modern plus lumea musulmană) și pe greci (alianța occidentală / Europa plus America).

În narațiunea biblică, în Persia au trăit oameni buni cu evreii, cum a fost Cyrus, dar și oameni teribili.

Cartea Estera îl amintește pe Haman care a plănuțit primul genocid din lume și nimicirea evreilor din Imperiul Persan.

În epoca modernă, șahul Iranului a simpatizat Israelul și a fost pro-occidental. Cu toate acestea, a căzut în dizgrație din pricina stilului de viață extravagant și a reprimării inamicilor prin măsuri polițienești. De aici s-a ajuns la revoluția din 1979 condusă de ayatollahul Khomeini. Astfel s-a impus populației o formă represivă de islam fundamentalist, declând război împotriva a ceea ce ei

numeau Marele Satan (SUA) și micul Satan (Israel).

Urmând exemplul lui Haman și nu al lui Cyrus, regimul islamic a pompat miliarde de dolari în grupurile anti-sioniste de pe teritoriile arabe vecine Israelului, furnizându-le cantități enorme de rachete și armament, pentru a distruge statul Israel. Iranul urmărește și un obiectiv nuclear care vizează dezvoltarea unei bombe nucleare. Israelul percepe acest obiectiv ca pe o amenințare directă la adresa existenței sale.

Acțiunile Iranului au alimentat conflictele dintre grupările arabe rivale din regiune, precum și cu Israelul.

Forțele musulmane sunnite moderate care se opun Iranului, Arabia Saudită, Egipt și Iordania nu văd cu ochi buni amestecul Iranului în regiunea lor. Iranienii se întreabă de ce guvernul lor irosește atât de mulți bani și se implică în conflictele din aceste țări care nu au nimic de-a face cu interesele poporului iranian. Momentan, până și aliații Iranului încep să pună la îndoială valoarea alianței cu regimul islamic.

Din nefericire pentru poporul iranian, unde majoritatea disprețuiește regimul islamic, țara lor a căzut acum sub o influență demonică care se luptă cu Dumnezeu și îndreaptă țara înspre ruină.

Interesant este că profetul Daniel are o întâlnire cu un înger puternic care îi spune:

El mi-a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei și, când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!” (Daniel 10).

„Căpeteniile” la care se face referire aici sunt căpeteniile demonice care au oprimat Persia și Grecia în timpul lui Daniel. Se pare că se vor ridica din nou în zilele din urmă pentru a tulbura lumea.

Iranul (Persia) este menționat ca una dintre țările care se ridică împotriva Israelului în timpul războiului lui Gog și Magog (Ezechiel 38:5). Iran este aliat cu o putere din nordul Israelului (Rusia sau Turcia).

Iranul a fost aliat cu puteri care operează în Siria - Rusia și Turcia. Recenta revoltă împotriva forțelor lui Assad din Siria este o lovitură amară împotriva efortului ayatollahului de a proiecta puterea iraniană în țările arabe. Cu toate acestea, președintele turc Erdogan a făcut apel recent la constituirea unei alianțe a Rusiei, Turciei și Iranului împotriva Israelului.

Teologii profețiilor recunosc că acest eveniment se potrivește cu alianța menționată în Ezechiel 38-39, războiul lui Gog și Magog, unde va avea loc o invazie a Israelului din nord, după revenirea poporului evreu în patrie în zilele din urmă ale acestui veac.

Când va ataca Israelul această armată va fi nimicită în mod supranatural de Dumnezeu (38:18-23).

Una din necunoscutele din profeția lui Ezechiel implică faptul că în momentul în care va avea loc această invazie, Israel va locui „în siguranță” (38:8).

Termenul Ebraic este „*betach*” ce înseamnă „*în siguranță*”. Astăzi Israelul se află în condiții maxime de insecuritate, amenințat de terorism și război din mai multe direcții, cu inamici înarmați cu rachete și drone militare.

Așadar, mai întâi trebuie să se întâmple ceva anume? Există o legătură cu celălalt grup de oameni pe care l-am analizat în acest articol, grecii?

Grecia modernă este membră a Uniunii Europene, care în prezent are relații amiabile și un acord cu Israelul privind câmpurile de petrol și gaze din

Marea Mediterană, care se întind de la coasta Israelului până la Cipru.

După cum am menționat, Grecia antică a avut o influență incredibilă asupra propriului imperiu, mai târziu în imperiul roman și apoi în țările europene.

Deci, în ceea ce privește profeția despre vremea sfârșitului, am putea identifica Grecia cu Europa și America, națiunile democratice care alcătuiesc alianța occidentală.

Astăzi vedem eforturile puterilor occidentale, în special ale SUA, care încearcă să medieze un tratat de pace pentru Orientul Mijlociu, așa cum am descris în articolul despre război și pace din această revistă.

Acordul de pace propus pune la masa negocierilor Israelul și Autoritatea Palestiniană. Problema este statutul Ierusalimului. Israel a refuzat să ia în considerare orice împărțire a Ierusalimului, afirmând că orașul este capitala sa veșnică indivizibilă.

Teologii specializați în studiul profeției recunosc că această situație se aliniază cu profeția din Zaharia 12-14, unde Ierusalimul este un punct focal al conflictului mondial al zilelor din urmă, care va duce la ultimul război pentru statutul său și la întoarcerea lui Mesia. Ioel 3:2 ***Mi-au împărțit țara*** - descrie o perioadă în care națiunile vor încerca să împartă țara lui Israel împotriva voii lui Dumnezeu.

Atât Iranul, cât și Rusia sunt națiuni epuizate datorită războiului din Ucraina și ale virtualei înfrângeri a Iranului în lupta cu Israelul. Din această cauză, Israelul s-ar putea simți mai încrezător în încheierea unui acord de pace cu palestinienii și țările arabe din jurul lor.

Se pare că cel care va aduce acest acord de pace la îndeplinire va

fi Anticristul și care este descris și în Daniel 8:23-26:

La sfârșitul stăpânirii lor (Obs. versetele precedente 21,22 sunt despre „împărăția Greciei”), **când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenesci. Iar vedenia cu serile și diminețile de care a fost vorba este adevărată. Tu pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.**

Împăratul cu trăsături feroce și planuri sinistre este acelaș personaj descris de Pavel în 2Tesaloniceni 2 și de Ioan în cartea Apocalipsa din Noul Testament capitolul 13 - fiara sau Anticristul - care va prelua puterea mondială în ultima perioadă de șapte ani cunoscută sub numele de Necazul cel Mare, înainte de revenirea Domnului Isus Mesia.

Anticrist este comparat cu Antioh Epifan, conducătorul grec care i-a asuprit pe evrei în vremea Macabeilor și care este profețit în mod specific în Daniel 8:11-14 și 11:21-36. Acest lucru se va întâmpla în „timpul din urmă al împărăției lor (puterile neamurilor)”.

Un timp în care **păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor.**

Isus a afirmat că înainte de revenirea Sa, **din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.** (Matei 24:12). El a spus că atunci va fi

ca în zilele lui Noe (Matei 24:37) când citim în Geneza:

Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. Pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu; pământul era plin de silnicie. (Geneza 6:5,11)

Daniel 8 mai relatează că acest Împărat va veni cu planuri viclene.

Va primi el cunoștințe tainice prin puterea ocultă? Sau va manipula puterea uriașă a tehnologiei moderne pentru a impune noi modalități de a controla rasa umană și de a-și impune conducerea asupra oamenilor?

De asemenea, va fi **puternic, dar nu prin puterea lui.**

Apocalipsa 13:2-4 ne spune că fiara sau Anticristul va primi putere și autoritate de la balaur (diavolul). (Vezi și 2 Tesaloniceni 2:9-10). De asemenea, va recurge la viclenie și înșelăciune. Acest lucru s-ar putea referi la controlul mijloacelor de comunicare în masă, care s-a dovedit că vehiculează o propagandă înșelătoare.

El va fi împotriva poporului sfânt. Cu alte cuvinte creștinii și evreii credincioși vor fi din ce în ce mai persecutați în zilele de pe urmă.

Observăm că în toată lumea, inclusiv în țările creștine din vest ia amploare un spirit profund anti-evreiesc și anti-creștin.

Potrivit cu Daniel 7, din acest duh se va ridica „cornul mic” căruia i se va da puterea a „zece împărați” și apoi:

El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme. (Daniel 7:25); Se referă la Fiara

sau Anticristul care primește putere de la zece împărați (Apocalipsa 17:10) și care vorbește împotriva lui Dumnezeu și a lui Mesia și îi persecută pe sfinți. (Apocalipsa 13:8-10).

Toate aceste evenimente se reunesc în lumea de astăzi și ne îndreaptă spre scenariul sfârșitului zilelor profețit în Biblie. La finalul perioadei de șapte ani a domniei lui Antihrist, Mesia se va întoarce și având la dispoziția lui toată puterea lui Dumnezeu va pune capăt domniei lui Antihrist.

În acest interval rămân anumite necunoscute, momentul Răpirii Bisericii, întrebarea dacă va exista sau nu un Templu reconstruit în Ierusalim, dar din motive de spațiu, ne vom opri deocamdată aici. Ceea ce putem extrage din pasajul cărții lui Daniel este acordul sau legământul de pace încheiat pentru o perioadă de șapte ani care va fi încălcat după trei ani și jumătate, din cauza așezării urâciunii pustiirii în locurile sfinte (remarcați legătura cu Antiochus Epiphanes).

În Matei 24:15-21 Isus a spus că această urâciune a pustiirii (pe care a legat-o de cartea lui Daniel) va duce la plecarea evreilor din Ierusalim și Iudeea și la ultima perioadă de mare necaz înainte de întoarcerea Lui.

De aceea, când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel, așezată în Locul Sfânt – cine citește să înțeleagă! – atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți; (Matei 24:16)

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. (Matei 24:22) **El va trimite pe**

îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă. (Matei 24:31)

Deși putem doar specula despre ce poate însemna „urâciunea pustiirii”, este clar că are o legătură cu „locul sfânt” – Muntele Templului din Ierusalim.

Această perioadă de strămtorare va preceda „desăvârșirea”, evenimentele sfârșitului, care vor cădea asupra „pustiului” sau a „celui care pustiește”.

Cel care pustiește, responsabil pentru această situație este Anticristul care a făcut posibilă încheierea legământului înșelător de pace menționat în Daniel 9:27 și Isaia 28 după care aduce în locul sfânt „urâciunea pustiirii”.

Deci, cine este acesta?

Conform cu Daniel 9:26-7, cel care încheie acest legământ este ultima persoană menționată în versetul 26, numită „prințul care va veni”. În context, el face parte din grupul celor responsabili de dărâmarea Ierusalimului și a celui de-al Doilea Templu în anul 70 d.Hr. (romanii). El are, de asemenea, o legătură cu Grecia, așa cum citim în Daniel 8.22-26. În versetele de încheiere din Daniel 8, profetul îl aduce pe Antioh și pe Anticristul împreună, dezvăluind faptul că amândoi sunt mânați de aceeași putere spirituală.

Toate aceste evenimente care se reunesc în lumea de astăzi ne îndreaptă spre scenariul sfârșitului zilelor profețit în Biblie. La finalul perioadei de șapte ani a domniei lui Antihrist, Mesia se va întoarce cu toată puterea și slava pentru a pune capăt conducerii malefice și toată puterea va fi transferată asupra lui Mesia Yeshua.

Așadar, revenirea Lui trebuie să ne găsească pregătiți, cu viața în ordine, trebuie să ne pocăim de păcate și să

credem că Mesia Isus a venit odată ca să moară pentru păcatele noastre, a înviat din morți dar va veni din nou să judece lumea cu dreptate și să domnească în Împărăția Mesianică.

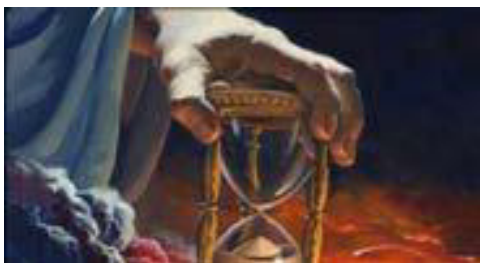
Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului

nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”

(Apocalipsa 11:15)

Evreii, grecii și persii și toți ceilalți sunt invitați să vină în această împărăție înainte de a fi prea târziu.

SEMNELE VREMURILOR



Siria și vremea sfârșitului

Revoluția militanților islamici din Hayat Tahrir al-Sham (HST) a răsturnat cu viteza fulgerului 54 de ani de domnie a familiei Assad, la începutul lunii decembrie 2023. Această acțiune s-a asemănat izbitor de mult cu profeția veche de 2500 ani „împotriva Damascului”.

Hamatul și Arpadul sunt roșii de rușine, căci au auzit o veste rea și tremură; frica lor este ca o mare înfuriată, care nu se poate potoli. (Ieremia 49:23-27)

Un atac surpriză al rebelilor care au ieșit din Idlib (zona de nord a Siriei aflată la graniță cu Turcia) a surprins Alepul, al doilea oraș ca mărime din Siria, apoi

Hama. Ieremia menționează două orașe siriene, Hamat și Arpad (Tell Rifaat din zilele noastre). Vechiul Hamat este orașul de astăzi Hama, iar Arpad se află la nord de Alep.

Coasta maritimă a Siriei nu este departe de Hama, acolo unde sunt situate porturile Tartus și Latakia. Rusia are o bază navală la Tartus, foarte importantă pentru marina rusă din Marea Mediterană. Latakia este baza marinei siriene. Depozitul de muniție din Tartus ca și majoritatea celor care au aparținut fostului regim au fost distruse de atacurile aeriene israeliene în săptămâna următoare cuceririi Damascului de către rebeli.

Navele de război rusești au părăsit baza din Tartus odată cu soldații ruși și iranieni care s-au retras din Siria. Aceste forțe, împreună cu Hezbollah din Liban erau vitale pentru menținerea la putere a lui Assad în anii războiului civil sirian. În schimbul acestui sprijin, Assad a oferit Rusiei și Iranului baze importante din care și-au proiectat puterea în Orientul Mijlociu.

Forțele rebele urmăresc să stopeze influența Iranului și a Hezbollah din

Siria. La momentul redactării acestui articol, acestea încă negociază viitorul bazelor navale și aeriene ale Rusiei din Siria. Atât Rusia, cât și Iranul, au investit miliarde de dolari în Siria pe care acum le-au pierdut în cea mai mare parte, o pierdere uriașă pentru ambele țări.

Damascul este topit, se întoarce să fugă, îl ia groaza, îl apucă neliniștea și durerile, ca pe o femeie în durerile nașterii. – Ah, cum nu este cruțată cetatea slăvită, cetatea bucuriei mele! – De aceea tinerii ei vor cădea pe ulițe și toți bărbații ei de război vor pieri în ziua aceea”, zice Domnul oștirilor. „Voi pune foc zidurilor Damascului și va mistui casele împărătești din Ben-Hadad.” (Ieremia 49:24-27)

Succesul avansului rebelilor se datorează fatului că Damascul (regimul Assad) a pierdut sprijinul forțelor care îl susțineau - propria armată, Hezbollah, Iranul și Rusia.

Hezbollah, miliția šiită libaneză care a venit să-l sprijine pe Assad împotriva forțelor de opoziție predominant musulmane sunnite, a fost neutralizată în lunile anterioare de Israel. Iranul a fost afectat profund de conflictul cu Israelul pentru că le-a nimicit bazele militare.

Rusia este preocupată de războiul din Ucraina și nu are forțe suficiente pe care să le trimită în Siria pentru a-l apăra pe Assad. Așa că regimul Assad a slăbit, iar el împreună cu familia sa au fugit în Rusia. Armata siriană care l-a susținut pe Assad și-a abandonat pozițiile și a fugit din fața rebelilor. Aceștia au luat cu asalt Damascul în scurt timp, iar oamenii au jefuit palatele „Ben-Hadad” (un nume generic pentru conducătorii Siriei - palatele lui Assad).

Ceea ce s-a întâmplat în Siria este un alt semn major al „durerilor nașterii”

al zilelor din urmă profețite în Biblie, care vor duce la perioada necazului și la venirea Domnului. Aceasta reprezintă o lovitură majoră pentru Iran și axa răului cu care se confruntă Israelul, inclusiv pentru Rusia care a suferit pierderi uriașe de echipamente militare în conflictul cu Ucraina. Turcia, care i-a susținut pe rebeli, apare ca o învingătoare în această situație, având propria sa agendă de extindere a influenței în regiune. Erdogan visează să reînvie dominația otomană în Siria și Israel/Palestina. El a dorit să ridice o armată islamică în alianță cu Rusia și Iran care să amenințe Israelul.

Aceste evenimente s-ar lega de gruparea de forțe care vor veni împotriva Israelului din nord în războiul lui Gog și Magog (Ezechiel 38-39). Din nord, aceste forțe ar trebui să se adune în Siria înainte de a fi nimicite de Dumnezeu pe „munții Israelului” - Înălțimile Golan.

În prezent, forțele rebele din Siria conduse de al-Jolani au menționat că nu doresc să pornească un război împotriva Israelului, ci vor să-i alunge din țară pe iranieni și Hezbollah.

Rolul Rusiei este încă activ.

De asemenea, au spus că vor să construiască un stat incluziv din care să facă parte minoritățile creștine și alawite. Rămâne de văzut dacă acest lucru se va întâmpla cu adevărat. Există deja rapoarte despre atacuri asupra minorităților creștine din Alep, iar un raport al Fundației Gatestone arată că aproximativ jumătate de milion de creștini și 2,5 milioane de kurzi din Siria se vor confrunta cu persecuție și abuz din partea teroriștilor jhadiști.

Pe de o parte, Israelul percepe evenimentele din Siria ca pe o evoluție pozitivă, care slăbește Iranul și aliații săi. Pe de altă parte, după cucerirea

Damascului, luptători înarmați au promis să „elibereze Palestina” și să mășăluiască spre moscheea Al-Aqsa din Ierusalim. Ei au spus:

„Aici este inima Islamului, aici este țara Islamului, ascultă, o, Ierusalim, răbdare, o, popor din Gaza, de aici venim, o, Ierusalim.”

În replică, Israelul a bombardat bazele militare siriene pentru a împiedica preluarea muniției de către rebeli. Israelul a ocupat, de asemenea, partea siriană a Muntelui Hermon pentru a neutraliza o posibilă amenințare, a trecut în zona demilitarizată din teritoriul Golan sirian și a preluat controlul asupra unui post abandonat al armatei siriene. Netanyahu a avertizat cu represalii armate dacă rebelii din Siria vor amenința Israelul. Israelul a distrus, de asemenea, sistemele de apărare aeriene siriene, și au în perspectivă un posibil atac aerian asupra instalațiilor nucleare din Iran.

Putem doar specula unde se va ajunge, însă Biblia prezice două evenimente care nu s-au întâmplat încă în legătură cu Siria.

1. Războiul lui Gog și Magog, Ezechiel 38-39.

Israel va fi invadat din nordul țării, dinspre Siria. Invazia va fi coordonată de o putere din nordul îndepărtat al Israelului de „Gog din țara Magog”.

În general, aceasta este considerată a fi Rusia, dar țara a fost grav afectată de războiul cu Ucraina, iar armata sa este acum epuizată și nu este capabilă să acționeze împotriva Israelului. Este posibil să fie și Turcia care se află la nord de Israel și care tocmai s-a implicat mult mai mult în situația siriană și a declarat deschis intenția de a se lupta cu Israelul.

2. Nimicirea Damascului, Isaia 17: Iată că Damascul va înceta să mai fie

o cetate și va deveni o grămadă de ruine.

Unii teologi consideră că acest eveniment s-a întâmplat în timpurile biblice, când asirienii au jefuit Damascul în 733 î.Hr. Cu toate acestea, Damascul a rămas în continuare locuit. În contextul profețiilor legate de Israel și Dumnezeu, acest pasaj pare să descrie o pustiire generală.

Este interesant faptul că și sursele islamice așează, pentru vremea sfârșitului, în prim plan, Siria și Damascul: Allah îl va trimite pe Mesia, fiul Mariei, și el va coborî lângă minaretul alb, în estul Damascului, purtând două haine de culoarea șofranului, cu mâinile sprijinite pe aripile a doi îngerii. (*Sahih Muslim Book 41, Hadith 7015*).

Hadith-urile sunt o colecție de tradiții care redau cuvintele lui Mahomed, scrise mult timp după moartea sa, care constituie sursa majoră de îndrumare pentru musulmani în afară de Coran.

Astfel spus, într-un moment de mare cumpănă, Isa (Isus islamic) se va întoarce pe pământ din cer pentru a conduce bătălia finală împotriva lui Dajjal (figura islamică a Antihristului).

Musulmanii cred că va coborî la minaretul de est din Damasc, iar credincioșii (rămași) se vor aduna în jurul lui. Statul Islamic (ISIS) a acordat o mare atenție unui sat mic din nordul Siriei numit Dabiq, care în profețiile islamice devine câmpul de luptă apocaliptic pentru „bătălia sfârșitului timpurilor” dintre musulmani și necredincioși.

Așadar, urmăriți evenimentele din Siria în contextul revenirii Domnului Isus Mesia (pe Muntele Măslinilor din Ierusalim și nu în Damasc!).

E timpul să ne împotrivim antisemitismului

Pliante antisemite cu amenințarea „Sioniștii trebuie să părăsească Marea Britanie, altfel vor fi măcelăriți” au fost găsite în Hendon, un cartier predominant evreiesc din Londra.

Fluturașii, scriși în ebraică, declarau și în engleză mesajul „zonă liberă de sionism”.

„Acesta nu este doar un alt val care va trece dacă stăm liniștiți”, avertiza Isaac Zarfati, director executiv al Stand With Us UK. „Aceste amenințări și declarații trebuie luate în serios, pentru că într-o zi se va trece la fapte. Trebuie luate măsuri drastice pentru combaterea acestui fenomen alarmant.”

Acesta este unul din numeroasele incidente antisemite care au loc în Marea Britanie și în întreaga lume occidentală. De la izbucnirea războiului din Gaza, în fiecare săptămână au avut loc demonstrații împotriva Israelului, care se transformă în adunări de instigare la ură împotriva evreilor și a celor care îi susțin, iar anti-sioniștii încep să scaneze „Palestina liberă” și „De la râu până la mare Palestina va fi liberă”, cu alte cuvinte militează pentru eliminarea statului Israel. Ei susțin acțiunile Hamas responsabile de cel mai crud act antisemit de la Holocaust, din 7 octombrie 2023.

Înțelegem suferința teribilă a populației din Gaza în războiul care a urmat. Cu toate acestea, cauza principală a acestui război și a tuturor conflictelor din Orientul Mijlociu este obsesia pentru nimicirea Israelului, care animă pe dușmanii săi din regiune, din Europa și America.

Biserica creștină este în general

tăcută cu privire la acest subiect. Arhiepiscopul de Canterbury, Justin Welby, a emis declarații incendiare cu privire la statul evreu în timpul războiului Hamas-Israel.

El a condamnat prezența Israelului în Cisiordania și Ierusalimul de Est, acuzând Israelul că „neagă poporului palestinian demnitatea, libertatea și speranța”. Nu a spus nimic despre obsesia lor de a nimici statul Israel.

Rabinul Goldstein a declarat:

„Prin denunțul public al Israelului aflat în plin război cu organizațiile teroriste islamiste radicale susținute de Iran, Welby și alți lideri nu au făcut decât să încurajeze dușmanii statului evreiesc și ai democrațiilor occidentale”.

Un manual de religie din Arabia Saudită are un capitol intitulat „Victoria musulmanilor asupra evreilor” și citează Hadith-ul:

„Momentul final nu va sosi decât atunci când musulmanii îi vor uide pe evrei care se vor ascune în spatele stâncilor și copacilor. Atunci, stâncile și copacii vor strigau: Oh, musulmane, oh, slujitor al lui Dumnezeu! Este un evreu în spatele meu, vino să-l omori.”

Acest text este bine cunoscut și propagat pe scară largă de fundamentalistii musulmani.

Carta Hamas spune că „Israelul va exista și va continua să existe până islamul îl va nimici”. Alianța de stânga liberală care scandează „de la râu până la mare Palestina va fi liberă” probabil, agreează ideea.

Observăm și o intensificare a propagandei împotriva evreilor din partea a ceea ce se numește alința anti-sionistă roșu-verde a stângiștilor și islamiștilor din Europa și America. Ei urmăresc anihilarea totală a Israelului.

Principalul atac asupra creștinismului

biblic vine din partea extremei stângi și a islamiştilor.

A venit timpul ca toți creștinii care îl iubesc pe Domnul și Cuvântul Său să fie alături de Israel și de poporul evreu împotriva acestui atac.

Antisemitismul este contrar învățaturii Bibliei. Sfânta Scriptură arată că Dumnezeu iubește poporul Israel unde chiar Isus, Mesia, a fost evreu și revelează semnificația legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam și Moise în legătură cu existența continuă a poporului evreu și a împărăției mesianice viitoare, când Isus va reveni și va conduce lumea din Israelul restaurat și Ierusalim.

Învățătura creștină greșită potrivit căreia evreii se fac vinovați de răstignirea lui Isus este împotriva învățaturii Noului Testament, tocmai pentru că Domnul și-a dat viața de bunăvoie ca jertfă pentru păcatele omenirii.

Moartea Sa a fost în voia Domnului pentru a răscumpăra omenirea pierdută; astfel, noi avem parte de dragostea, mila și iertarea lui Dumnezeu. Pentru mai multe despre subiect, vă putem trimite broșura noastră în engleză „Evreii urăți de mulți, iubiți de Dumnezeu” și „Biserica a înlocuit Israelul?”

Întrebări legate de schimbările climatice

În timpul pandemiei de COVID-19, blocajele și carantina au stopat mare parte a economiei globale, având o amplitudine care se face și azi simțită.

Lanțurile de aprovizionare s-au cutremurat, milioane de oameni și-au pierdut locurile de muncă, iar lumea a ajuns în pragul crizei economice.

Cu toate acestea, unii susținători ai

schimbărilor climatice au văzut această perturbare globală printr-o lentilă diferită, sărbătorind o scădere raportată de 5,4% a emisiilor, ca dovadă că acțiunile drastice ar putea aduce beneficii planetei.

Aceste voci susțin blocajele pandemice ca pe un model al următoarelor „blocaje climatice” – închideri periodice impuse de guvern, menite să reducă emisiile de carbon și să combată încălzirea globală.

Ideea, promovată de personalități ca Mariana Mazzucato, care face parte din Forumul Economic Mondial (WEF), a propus măsuri drastice:

interzicerea utilizării vehiculelor private, limitarea consumului de carne și stoparea extracției de combustibili fosili.

Povestea susține agenda promovată de organizații globaliste puternice, cum sunt Fondul Monetar Internațional (FMI) și Națiunile Unite, care vor să impună măsuri radicale pentru a atinge „zero” emisii de carbon până în 2030.

Ei vor să impună interdicțiile de călătorie, pașapoartele digitale și mecanismele de control dezvoltate în timpul pandemiei și să le recicleze în narativul climatic.

Un nou studiu realizat de Dr. Michael Simpson de la Universitatea Sheffield (doctor în chimie fizică / analitică) contestă absolut premisa încălzirii globale, argumentând că impactul CO2 asupra temperaturilor globale este mult mai mic decât se pretinde și că politicile Net Zero Carbon sunt nefondate din punct de vedere științific și dezastruase pentru economie.

Teoria gazelor cu efect de seră sugerează că CO2 captează căldura în atmosfera Pământului, provocând creșterea temperaturilor. Studiul lui Simpson arată că mai mult CO2 va duce la schimbări infime de temperatură, cu

mult sub proiecțiile alarmante adesea popularizate.

Studiul subliniază că sistemul climatic al Pământului este determinat mai degrabă de factori naturali: radiația solară, curenții oceanici și presiunea atmosferică, mai puțin de gaze precum CO₂.

În pofida realității științifice, guvernele cheltuie trilioane de dolari cu politicile Net Zero. Numai în Marea Britanie, prețul decarbonizării este estimat la peste 1,4 trilioane de lire sterline, cu zero beneficii.

Chiar și în cazul în care emisiile globale de CO₂ ar fi eliminate **în întregime, conform calculelor, se estimează** o scădere a temperaturii de numai 0,28 grade Celsius până în 2100.

Criticile lui Simpson ating și promovarea modelelor climatice pe care le consideră eronate și neștiințifice.

Aceste modele includ adesea în ipotezele lor efectul gazelor cu efect de seră, cu o logică circulară în care creșterea CO₂ prezice automat și temperaturi mai ridicate.

Astfel de modele sunt ÎNTOTDEAUNA promovate înaintea studiilor cuantificabile, exagerându-se tendința de încălzire a planetei care dă tonul unor alarme nejustificate.

<https://ccsenet.org/journal/index.php/jsd/article/view/0/50940>

Între timp, iarna sosește cu o vreme extrem de rece în multe zone din lume (așa cum s-a întâmplat anul trecut).

Site-ul Electroverse monitorizează condițiile meteorologice din întreaga lume și contestă părerile vehiculate de AGW precum că temperaturile mondiale sunt într-o creștere continuă. Raportul arată spre o vreme extrem de rece în zone din emisfera nordică - Rusia, America de Nord, China și alte regiuni din Asia - ninsori abundente în lanțurile muntoase

precum Alpii și îngroșarea stratului de gheață în regiunile arctice, antarctice și calota glaciară a Groenlandei. Pentru informații, accesați <https://electroverse.info>

În esență, agenda climatică pare a fi un mecanism de redistribuire a bogăției sub masca gestionării mediului.

Se așteaptă ca națiunile dezvoltate să suporte povara financiară a atingerii obiectivelor net-zero, canalizând resurse și tehnologie către țările în curs de dezvoltare. Între timp, instituții globaliste precum FMI sunt pregătite să supravegheze și să profite de pe urma acestui transfer masiv de bogăție.

Aceste politici deschid, de asemenea, calea pentru un control mai strict asupra libertăților individuale. Presiunea pentru blocaje climatice, taxe pe carbon și politici net-zero nu se referă doar la abordarea chestiunilor de mediu; vorbim despre remodelarea peisajului economic și politic global.

Folosindu-se de spectrul catastrofei climatice, elitele globale vor să justifice măsuri care centralizează puterea, limitează libertățile și afectează economic milioane de oameni.

Ultimul cuvânt

Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El

(2Tesaloniceni 2:1)

La un moment dat, în viitorul îndepărtat pentru timpul apostolului Pavel, când a scris aceste cuvinte în jurul anului 51-2 d.Hr., dar în viitorul nu atât de îndepărtat pentru oamenii care trăiesc acum în 2025, va avea loc un eveniment atât de mare încât cu greu

putem începe să-l înțelegem. Isus se va întoarce, și nu cum a venit prima dată, smerit, cu identitatea Sa voalată sau ascunsă.

La prima Sa venire, El a împlinit profețiile despre Mesia, Robul durerii obișnuit cu suferința, murind ca jertfă pentru păcatul omenirii și înviind din morți, pentru a împăca lumea cu Dumnezeu și a aduce viață veșnică tuturor celor care se întorc la Dumnezeu cu pocăință și credință în Isus (Isaia 53).

La a Doua Sa Venire, El va veni complet diferit, plin de slava Domnului și identitatea Sa divină se va face cunoscută tuturor, având la dispoziția Lui toată puterea lui Dumnezeu. Înainte de revenirea Sa va fi o vreme de mare necaz pe pământ, când soarele, luna și stelele se vor întuneca; apoi, semnul Fiului Omului va apărea în ceruri (o lumină strălucitoare) vestind revenirea Domnului cu mare putere și slavă.

Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. (Matei 24:29-30)

Apoi **„Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”** (Apocalipsa 11:15, vezi și Daniel 2:44)

Acesta va fi un eveniment cosmic uimitor. Chiar și aceia dintre noi care studiază de ani de zile subiectul, cu greu pot pricepe frumusețea plină de măreție a momentului. Mesia va pune capăt ordinii mondiale corupte și va așterne împărăția lui Dumnezeu.

Domnia va fi pe umărul Lui și Împărăția Lui nu va va avea sfârșit. (Isaia 9:6)

Gata cu democrația sau dictaturile, fără guverne omenești corupte. Gata cu războaiele, foametea, dezastrele, poluarea mediului produsă de proasta gestionare umană a pământului.

„Zeul acestei lumi” (Satan) nu va mai putea influența mersul acestei planete. Va exista doar influența lui Dumnezeu, mediată de Isus Hristos și Duhul Sfânt în credincioși. Orice altceva va fi alungat, sistemul mondial din Babilon aflat sub influența lui Satan și a demonilor, oamenii și guvernele ineficiente și religiile amăgitoare din lume.

Strângerea noastră laolaltă cu El La un moment dat în zilele care urmează va avea loc și un alt eveniment unic. Paul l-a descris în prima sa epistolă către Tesaloniceni:

Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

(1Tesaloniceni 4:16-18)

Cei care au murit înainte vor fi înviați, iar cei aflați în viață vor fi luați la cer în mod supranatural **pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh.** Ei vor primi trupuri noi de slavă care nu vor îmbătrâni și nu vor muri niciodată (1Corinteni 15.35-58). Oriune s-ar afla pe pământ, afară sau în casă, adormiți sau treji, toți credincioșii care cred în Isus vor fi luați supranatural la Domnul. Cei necredincioși vor fi lăsați în urmă să înfrunte perioada grea de judecată a lui Dumnezeu.

Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17:34-37)

Creștinii petrec mult timp și energie în discuții despre acest eveniment cunoscut sub numele de Răpire, dacă va fi înainte, la mijlocul sau la sfârșitul perioadei de necaz de șapte ani care va preceda a Doua Venire. Studiile mele m-au condus la concluzia că cel mai probabil Răpirea va fi înainte de Necaz. Însă indiferent de perspectiva cu privire la Răpire, sigur va avea loc și mai mult ca orice, este crucial să fim pregătiți de întâlnirea cu Domnul, fie că va fi în momentul morții noastre, fie că va fi la Răpirea Bisericii. Pentru aceasta trebuie

să ne pocăim de păcatele și necredința noastră. Modul în care putem face acest lucru este să ne pocăim de păcatul și necredința noastră și să Îl alegem pe Domnul Isus ca Domnul și Mântuitorul nostru. Trebuie să ne rugăm Lui să vină în viața noastră, să ne dea Duhul Său Sfânt care ne va descoperi adevărul despre mântuire și viața veșnică; El va veni și va trăi în noi. (Ioan 14-16)

Isus a spus: **De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește și celui ce bate, i se deschide.** (Luca 11:9-10)

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine. (Apocalipsa 3:20)

Fă-o chiar acum!

CONCLUZIE

Știrile din această revistă arată cum profețiile biblice pentru zilele din urmă se împlinesc în zilele noastre și cât este de apropiată revenirea Domnului Isus Hristos. În lumina acestor realități, cel mai important lucru care trebuie să-l facem este să chemăm numele Domnului, să fim mântuiți, pentru ca să fim pregătiți de întâlnirea cu El.

Doamne, Tată din Ceruri,

Recunosc că sunt un păcătos și am nevoie de iertarea Ta. Cred că Isus este Mesia, a murit în locul meu, și-a dat sângele pe cruce ca plată pentru păcatele mele și a înviat din morți ca să pot primi viață veșnică. Chiar acum vreau să las păcatul și să-L aleg pe Mesia Isus ca Domnul și Mântuitorul meu. De acum vreau să-Ți dedic toată viața mea și te rog să-mi dai Duhul Sfânt care să mă umple cu prezența Lui, să-mi conducă viața și să mă ajute să fie după voia Ta. Mulțumesc, Tată, că mă iubești.

Te rog în numele Domnului Isus. Amin!

Revista Lumina Ultimelor Zile apare în limbile engleză, franceză, română, ebraică, spaniolă, germană, malayalam, slovenă, rusă. Publicistul și scriitorul Tony Pearce este un cărturar respectat, absolvent al Universității Cambridge, scriitor și pastor evanghelic în Londra. În tinerețe a lucrat cu Richard Wurmbrand printre intelectualii englezi de stânga în demascarea comunismului, arătându-le că adevărata libertate vine numai în urma deciziei de a-L primi pe Domnul Isus ca domn și mântuitor personal. În Biserica în care slujește se regăsesc împreună evrei și musulmani care au devenit creștini.

Tony Pearce a scris cărțile The Omega Code, The Messiah Factor, The House Built on the Sand, 10 Signs of the Last Days, Countdown to Calamity.

În articolele din LUZ sunt analizate evenimentele contemporane în lumina profețiilor biblice. Tot ceea ce se întâmplă acum în istorie a fost prorocit cu mii de ani în urmă.

Blog: Lumina ultimelor zile

<http://luminaultimelorzile>.

Website: <http://www.lightforthelastdays>.

co.uk © 2025, Light for the Last Days